

DOF-info från DOFs 50-årsjubileum

Helén Jacobsson/Svend Svarrer

Det var nära att vi glömde bort DOFs 50-årsjubileum. Vi anmälde oss sent och datumet hade vi inte riktigt koll på. Efter en hektiskt vecka såg vi fram emot fredagsmys och en verklig lugn och avkopplande helg. Då kollade Helén almanacken och sa plötsligt ”*det är DOFs jubileum i morgon!*”

En kort stund, mycket kort! funderade vi på att inte åka, vi behövde koppla av för oss själva, men nej, det kan nog bli kul tänkte vi – och vilken tur att vi inte kastade in handduken – för det blev en minnesrik kväll och ett helt underbart jubileum.

Det var dimmigt och grått när vi kom fram och den fantastiska utsikten som man normalt har får Natu- rum Siljansnäs låg dold i grå tjock dimma.

Det hela började med välkomstdrink och mingel –samt en rolig tipspromenad – och redan nu blev man glad över att träffa massor av fågelskådare från hela Dalarna, många som man inte sett på flera år.

Gladast blev jag nog över att träffa Ingrid och Sara Mårtensson, äldst och yngst på jubileet skulle jag tro. Sara är en av ungdomar som var med i Tunabyggdens Fågelklubbs ungdomsgång TunaRapparna i början på 1990-talet.

Conny Trogen öppnade jubileet och Mats Forslund fortsatte med en historisk tillbakablick som du säkert redan läst i FiDs jubileumsnummer.

Sedan presenterade sig flera av Dalarnas lokala fågelklubbar och även dessa presentationerna finns med i DOFs jubileumsnummer, men det är en sak att läsa om dem i en tidning och en helt annan att vara plats och uppleva dem live.

Här Bertil Rahm, Tore Söderberg och Lars-Erik Nilsson.

De som satt och lyssnade – och det var många – nästan 70 stycken – var inte tysta, men kompletterade presentationerna med personliga minnen, kommentarer och inte minst med skratt.

Innan mötet hade jag funderat lite på varför det inte fanns någon föreläsare inbjuden, det brukar det alltid vara. Men väl där förstod jag varför. Vi har så bra föreläsare själva – och så intressanta saker att berätta.

Stig-Åke Svensson berättade om berguvsprojektet och han kryddade sin faktaspäckade föreläsning med roliga historier och minnen. Flera av uvskötarna fanns på plats och kunna komma med egna minnen. Härlige bilder på uvar fick vi också se. Denna uv har Kalle Bergström förevigat. Det är uven till vänster som Kalle fotat, jag har fotat den andra uven.

Börja Dahlén inledde med att berätta om den första noteringen om kungsörn från 1868 då en kungsörn tog en get på en fäbod i norra Dalarna. Sedan presenterade även han fakta från projektets gång – och återigen blev en presentation kryddad med roliga minnen, både från Börje, men också från Gunnar Lind och Alf Nordin, våra två stora örninventerare.

Dessa två föredrag kunna för min del gärna ha tagit en hel dag i anspråk, så intressant och så roligt var det.

Ulf och Mats berättade sedan om alla inventeringar som DOF har varit med om – och igen, det börjar bli tjugatit, men sättet som de presenterade detta med minnen och historier drog skrattsalvor i hela salen flera gånger. Vilken härlig stämning det var. Vi kunna hålla på hur länge som helst.

Thomas Engström hade använd flera veckor för att läsa in sig på alla gamla nummer av FiD och även föregångaren till FiD, dvs Meddelande från DOF – och hade plockat lite smått och gott, fina artiklar, roliga rubriker, fantastiska bilder och visade vilken fantastiskt utveckling som har ägt rum inom DOF även på området information. Från blåsten-cil till fyrfärgstryck, e-postlista och

hemsida.

Slutligen tog Staffan Müller oss med in i framtiden, som både bjuder oss på spännande äventyr, men också har många nya hotbilder med sig.

- Vad betyder vindkraftverken för våra stora fåglar?
- Vad innebär den globala klimatförändringen?

Men Staffan såg ändå positivt på framtiden!

Det finns ett fantastiskt intresse för naturvård och fågelskådning i Dalarna, vilket inte minst bevisas av den numera årliga vinterfågelmattningen. Genom ett bättre samarbete mellan DOF, SOF och alla lokala fågelklubbar är Staffan övertygad om att naturvården och fågelskådningen på sikt kommer att dra nytta av detta enorma intresse och engagemang.

Det är sex år sedan jag lämnade DOFs styrelse, och jag fängslas av att frågor om information och svårigheten med att engagera ungdomar fortfarande är aktuella.

*När det gäller **information** håller jag med Staffan helt och hållet, DOF måste synas mera i media. När det gäller **ungdomsverksamhet** tror jag fortfarande att det är viktigt att börja mycket tidigt och skapa ett gediget naturintresse redan i barndomsåren.*

Sedan kommer några tillbaka till DOF och andra "naturföreningar" när de blir äldre och när det passar in deras liv. Men ska man lyckas måste man hänga med tiden och använda de "spelplatser" som dagens ungdomar besöker, Internet, twitter, facebook, bloggar och allt vad det heter.

Tänk dig en utflykt med ett gäng "småtingar" där de direkt vid en observation plockar fram datorn och rapporterar den på svalan och visar att deras rapportering fick effekt – direkt, kanske med bild och namn. Det kan skapa intresse.

Fest med middag och anekdoter

Efter alla dessa fantastiskt intressanta och roliga föreläsningar – som även innehöll en hel del intressant bildmaterial förstås – var det dax för själva festen.

Åke Persson som hade guidad oss genom konferensdelen med både humor och allvar fortsatta som konferencier även under middagen och utöver alla anekdoter han själv berättade lockade han även andra att bidra till kvällens underhållning.

Jag kan inte återge alla roliga historier, men jag kan säga att kvällen gick otroligt fort, vilket brukar vara ett bra tecken på att man har roligt.

- Att se Ragnar Nyberg illustrera en flygande berguv som attackeras av fyra bivråkar samt hur han endast iförd kalsingar räddar samma berguv ur vattnet - ja det måste bara upplevas på plats.
- Att höra Börje Pettersson berätta om när *greven* informerar *kandidaten* om att någon *Bernadotte* minsann inte ska få kolla på mellanspett på *grevens* ägor, ja det måste bara höras på plats – och så var det hela tiden

Sedan var det också utmärkelser och jag minns i alla fall några ...

- Britta Rune som fick första pris i tipspromenaden och fick en berguv som Kalle Bergström har fotat. Det var många som blev avundsjuka där. Tvåa och trea kom Lars-Erik Nilsson och Alf Nordin som både fick gott om fågelfrö att starta upp vintermatningen med.

- Börja Dahlen fick uppskattning från örnprojektet för sitt enorma arbete i projektet.
- Stig-Åke Svensson - dels för sitt stora arbete inom Projekt Berguv, men även för allt annat han gjort för DOF genom tiderna.
- Bertil Rahm, främst för alla år med Dala212-svararen, en varm tanke även till Pelle Adenäs som dock inte var närvarande. Lite roligt när sista meddelandet från svararen spelades upp och det tydligt hördes hur rörd Bertil var när DalaSvararen gick i graven. Bertil berömdes förstås också för alla år med FiD – och där en tanke till "Ludvika-redaktionen" som höll i FiD i så många år.
- Kalle Bergström för sitt enorma arbete med hemsidan – som är en stor succés.

Risken är att jag nu glömt någon, men det är förstås så att när man lyssnar till allt vad de lokala fågelklubbarna håller på med, hur mycket tid och engagemang som alla ornitologer runt om i Dalarna lägger ner på detta - och den kunskap som visas upp, då blir man imponerat – och till och med stolt att få vara med i en sådan förening.

Efter middagen som aldrig ville ta slut blev det efterfest där Gitta Mattsson visade sitt stora intresse för fotografering. För att göra det lite svårare för oss alla – visade hon sina sämsta bildar som vi sedan fick gissa på – och ett lärde jag mig i alla fall – att halsbandsflugsnapperan på Öland bor i nummer 167.

Efter flera timmars småprat stängde vi Naturum Siljansnäs för den här gången. Nästa morgon blev det en god frukost och sedan en snabb resa hem till Solvarbo igen.

Jag tror att vi tog ett beslut under middagen att vi inte ska vänta 10 år till innan det blir dags för nästa jubileum, dels för att de flesta av oss är allt för gamla då, men också för att så här roligt borde man ha oftare. Jag ser redan fram emot 55-årsjubileet.

Slutligen vill jag passa på – på många medlemmars vägnar - att tacka styrelsen – som var extra finklädda dagen till ära - och alla ni som lagt ner arbete för att göra DOFs 50 årsjubileum till en så lyckad tillställning. En extra fjäder i hatten ska Gittan ha, dels för sina fina fjäder, men mest för din insats för att göra detta jubileum så bra – och så finns det ett och annat att tacka för också när det gäller DOFs dagliga verksamhet.

